

Calicul

HUMOR și SATIRĂ

Mulți sunt prorocii, care în numele lui Iehova
prorocesc minciuna.

Ere mia prorocul.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ludovic Kossuth.

Drotariu te-ai născut, și drotul, cu care ai voit se legi independința Ungariei pentru vecie, și s'a rupt pe unde'i așa mai subțire.

Ca maghiar ai viețuit, și ca sfânt al Maghiarilor ai murit.

Fie-ți glia, de sub care cu atâta generositate ai scos iobagii Ungariei, mai ușoră, decât noue ași ne sunt finanții lui Vekerle.

Memoria ta nici camarila din Viena n'o va putea șterge.

Pace ție mare patriot expatriat, și drot mai tare pe cealaltă lume!

Trecând prin ușa Raiului salută'mi pe sfântul Petru, și fă'l atent, că nu 'și-a plătit încă abonamentul la:

Calicul.

Iubite în Christos frate Calicule!

Nebuna în unul din numeroșii sei articoli de fund fără fond me face pe mine mai negru decât steagul, pe care deregătorii mei de curte Dr. Luran și soți, din incidentul morții lui Ludovic Kossuth, l'au arborat în vârful reședinței mele înzestrate cu ferești din sticlă probat slabă.

Eu având a face pe aici cu destui nebuni, nu'mi rămâne timp se stau și cu Nebuna din Sibiiu de vorbă. Deci te rog pe tine, frate în Christos, a spune orbi et urbi, că, la dispozițiunea mea, în tot timpul, cât steagul negru a fâlfâit în vârful reședinței mele, în pivnița reședinței s'a arborat un steag galbin, și că, prin urmare eu în cele dinlăuntru ale mele sum negru-galbin, sau exprimându-me în limba lui Deutscher Michel „schwarz-gelb“.

Cu care rămâiu al teu în Christos frate.

Mihăilă Pavel,
episcop.

Publicațiune cu musca pe căciulă.

Pentru incassarea taxelor restante dela mai mulți membrii activi ai casinei române din Cluj, se caută un executor de dare cu doi panduri.

A se adresa la Cluj.

Direcțiunea casinei române.

Sluga Armeanului.

Mă Ioane, hai la mine
 Că la mine'i trăi bine
 Tu'i fi slugă io'i fi domn
 Și-oi face din tine om.
 Lucru puțin vei avea,
 Până'i lumea'i tot ședea;
 Îi tăia vre-o două lemne
 Îi ședea, că'i avea vreme,
 Îi aduce lemne'n casă
 Și'i ședea ca o mirésă,
 Îi grijă doi cai și-o vacă
 Și'i aduce o țir de apă,
 Apoi ear' vei hodiți
 Până mai ti împuți.
 Eu desculț nu te-oi purta
 De'i avea ce încălța,
 La móră nu te-oi mâna
 Că te-a mâna stăpâna:
 Flămând în veci tu nu'i fi,
 Io'i mânca, tu'i înghiți,

Pânea fi tot în armăr
 Cheia la dómna'n buzunar.
 Bine ți-a fi mă Ioane
 În veci tu nu'i răbda fóme,
 Pe la tânguri când vom duce
 Io'i mâna caii voinice,
 Tu la deal unde e greu
 Îi veni pe jos mereu,
 Ear' la vale unde'i rău
 Îi pâși mereu mereu
 Se nu'ți faci cumva vr'un rău,
 Pe loc șes, unde'i frumos
 Ti preumbla bucuros,
 Ear' când caii or poposi
 Tu în car te'i hodiți
 Și'i glumi ca baronii;
 Cred că un stăpân ca mine
 N'a mai cățut preste tine,
 Hai, deci slugă bagă-te,
 Norocul mănânce-te!

Fragmente din testamentul lui Kossuth.

.	Cu taleri și gălbiori
.	Care au la număr spori:
.	Am în casa mea pe grindă
.	Opul lui Tilbohoglindă
.	Scris în ungureasca limbă
.	De pe vremea lui Arpad,
Până sufletu'mi stă'n óse	Ăla a merge la Arad,
Las în testament punct șése	Pipa mea la Dobrițin,
Cuvânt cu limbă de mórte	Pintenii la Segedin,
La ungureștile glóte:	O musteață la Peșta
Pe mine se nu me plângeți	Ceealaltă la Buda,
Ci mai bine dați de spargeți,	La Cluj cartea mea de visuri,
În cinstea numelui meu	La Pojon trei bătături
Spargeți óle tot mereu	Ce le-am căpătat fugind
Și ferești spargeți și capuri	Din patrie și strigând:
Și sbierați pe cele drumuri	Haídați voinici după mine
Ca după lup prin pustiuri,	Se ve'nvêț a fugi bine
Dar' sbierați pân' răgușiți	Până'n statele vecine.
Lumii propoveduiți,	Așa vréu, așa socot
Că de când e lumea lume	Că ori-care patriot
Unu a fost singur anume	Va vedea, că eu și mort
Kossuth care în vieță	Gândul Ungurilor port,
A dus pe unguri pe ghiață,	Deci faceți'mi prohodul
Ear' după ce a murit	Precum cere tipicul,
Pe mulți 'i-a chiar nebunit.	Szabó se'mi cânte prohodul
A mai scris în testament	Rezei și cu Bene
Punctul opt ca lăsământ:	Se'mi țină cuvântarea,
Neamului ce m'a slăvit	Ear' din Blaj Dr. Hossu
Las' un suvenir iubit	Îmi va face szozat-ul.
Care trebuie plătit	Crucea 'mi-a duce-o Pituc,

Paska György ori alt năuc.	Dar' până ce nu mă duce
Ear' la scumpul meu mormânt	Vă mai dîc o vorbă dulce:
Ciocan va ținea cuvânt.	La cap se nu'mi puneți cruce
Acum merg, adio vilag!	Ci o viță de dovleac
'Mi-am trăit trăiul cu drag,	Se știți că am fost slovac!

Interpelațiune volantă.

Înalt presidiu al opiniunii publice!

Au gazetele românești, acești fabricanți patentati ai opiniunii publice, cunoștință de chestiunea reunirii Românilor pusă la ordinea zilei de protopopol Nicolau Măneguț?

Este pe pământ chestiune națională mai însemnată ca aceea a reunirii Românilor în credință?

Ce e cauza, de gazetele românești, care despre chestiuni de însemnată gîndacilor de Maiu mereu latră la lună, și în fața celei mai mari chestiuni naționale, a reunirii Românilor în credință, tac ca porcul în cucuruz?!

Merită o gazetă română stima pungilor contimporane, care preste chestiunea reunirii Românilor în credință, trece, ca și țiganul preste cióra mórta din drum?

Popa Colac și Popa Pupăză.

Mai demult și ađi.

Mai demult oamenii nu învățiau atâta cât ađi, și tot știau mai multă omenie!

Mai demult popii învățiau 6 luni, și Dumnezeu sta de vorbă cu ei; ađi învăță 180 de luni, și cu unii din ei nici dracul nu prinde vorbă!

Mai demult Românii erau iobagi legați de glie, ađi sunt domni liberi după ce ajung sub glie!

Mai demult țăranul român nu știa care popă'i unit, și care'i neunit, ori-care popă'i era tot un drac, ađi popii uniți se feresc de cei neuniți ca de dracul, și tot așa fac popii neuniți cu cei uniți!

Mai demult în parochiile din suburbiile Sibiiului botezul costa 10 cruceri, ađi popii din aceste parochii pentru 10 cruceri nici dracului nu te dau!

Mai demult Românii țineau cele 4 posturi, pe care's botezați, ađi în posturi mănâncă de dulce, și în dulce rabdă de post!

Mai demult ceteai o gazetă mult două în săptămână și te alegeai cu ceva; ađi în fie-care ăi cetești mai multe gazete, și când te întrebi de folos dai din umeri!

Mai demult creștinii din Ungaria nu mâncau din mâna ovreilor, și trăiau bine; ađi însuși maghiarii dacă n'or mânca din mâna ovreilor mor de fόμε!

Mai demult Românii vorbeau în Ungaria ungurește fără se învețe; ađi cu deasila învăță ungurește, dar' a vorbi nu le place!

Mai demult erau puțini avocați și dreptatea pe tóte gardurile creștea; ađi sunt o sumetenie de avocați, și până afli dreptatea te pomenești fără gard!

Mai demult nu erau atâta doctori în medicină, și cine muria știea, că numai are dîle, ađi în tóte colțurile te împedeci de doctori în medicină, și oamenii mor cu dîle!

Mai demult numai țigani, când își spârgeau pipa umblau cu țeghea pipei întórsă în gură; ađi veđi unguri, sașii, români etc. cu țeghea pipei întórsă'n gură, ca și când ar fuma virginia!

Mai demult gazetele românești scriau adevărul și lumea credea în cuvêntul lor; ađi Nebuna póte striga până'i plesnește gușa, că la spatele episcopului lui Pituc Béla, când cu spargerea ferestelor, sta întreagă națiunea română ascunsă, că nici dracul nu'i crede!

Mai demult românii se închinau la martiri; ađi nu se pot închina pentru-că fug, și care remân nu merită se te închini lor!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cu'n tren de plăcere

întreg comitetul partidului național român lua parte la îngropăciunea lui Ludovic Kossuth!

Dr. Raț.

Sus Marcule!

Dina, dina. dina, da,
Dina, dina, da!

Marcule sur pe spinare
Jóc'o leacă'n postul mare,
Dar' nu juca fără rost
Că 'ți-om da mâncări de post
Ciapă, baraboi, bureți,
Varđă acră, crastaveți
De cari 'ți-or sterpedii dinții
De se te milue sfinții!

Tu veđi bine, mai întâiu
Vei juca chiar în Sibiu
La sfințitul consistor
Ce'i ca racul de cu spor,
În a lui trebi minunate
Cât nici popii de pe sate
Nu'i dau pic de ascultare,
Ba unii sunt chiar în stare

A jura că nici nu sunt
 Consistóre pe pământ
 Care lor se le impună,
 De și's popi de viță bună
 Popi români și ortodocsi
 Din fabrica de popi scoși.
 Un așa popă fălos
 E cel din Ucea de jos
 Adecă Iosif Opriș
 Ce cunună pe furis
 Chiar și țigani catolici,
 Și nici un habar nu are
 Că s'a face arătare
 Sfințitului consistor
 La Miron după cuptor,
 Nici că'i pasă dacă Boru
 L'a declăra de strigoiu,
 Ori că Pușcar Ilarie
 L'a oprî de ținghilie.
 Nu, el ca un suveran
 Botează ori ce țigan,
 Cunună și înmormântă
 Fără genare și smîntă
 De și e depus din slujbă
 De domniî cu barba lungă
 Încă de acuma's trei ani,
 El dice : aia's golani
 Cu întreg consistoriul
 În Ucea io's vlădicul
 Tot eu și consistoriul!
 Și la țigani vaivodul.
 Jucând dar' la consistor

În strada Fleșerilor,
 Cântă Marcule așa:
 Consistor Măria ta:
 Nu'ți este frică cumva
 Că lumea te-a deochia
 Auđind de undeva
 Despre hărnicia ta?
 S'aducem 2—3 pilde
 Se le țină'n lumea minte :

I.

Încă'n nouăzeci și unul
 A suspendat consistoriul
 Pe Opriș cel păcătoș
 Popă din Ucea de jos,
 V'a crede acum óre-care
 Că Opriș dă ascultare
 La acel consistor care
 Nu are autoritate
 Preste un Opriș cu păcate?
 De unde? Opriș cunună,
 Face nunți și voiă bună,
 Înmormântă și botează
 Și mîncă cârnaț pe varđă
 Și nici un hăbar nu are
 De a da cuiva ascultare,
 Asta'i autoritate
 Consistor fără păcate?

II.

Șcôla din Ucea de jos
 Stă'nchisă bine frumos
 De an de pe la Ispas,
 Consistorul nare glas

S'o deschidă, ear' poporul
 Țice: dee consistorul
 La salariul acest nou
 Un dascăl, și nu un bou,
 Cum este Opriș Andrei
 Sluga Exelenției,
 Și dascăl dacă ni-a da
 Noi șcôla vom descuia
 Și cu toții vom striga:
 Trăiască Măria sa!
 Pentru Opriș și alte vite
 Noi șcôla n'o vom deschide!
 Spune'mi iubit cetitor
 Ce Țici de un consistor
 Care la al lui popor
 N'are atâta trecere?
 Dar' me rog de tăcere.

III.

Acuma sunt chiar ani doi
 S'a ales în sat la noi
 (Adecă'n Ucea de jos)
 Un preot de bun folos,
 Și fiind un bun bărbat
 A fost deloc aprobat
 Și de protopresviter
 Și de domnul consistor,
 Dar' se veși și se nu creși
 Ori dór' se te minunezi:
 Popă'i numai pe hârtie
 Căci la Ucea'n parochie
 Nu e nime — adeca
 Este Iosif Oprișa

Preotul cel suspendat
 De vlădicescul palat;
 Sunt aceste stări normale
 Înalt sfințiile sale?
 Așa prescrie tipicul
 Se se pórte consistorul?
 Ear' organicul statut
 Țice că-i bine făcut
 Ce'i ca'n Ucea petrecut?
 Din Sibiiu, Mărcuț lăudat,
 Dă o raita prin Bănat
 Și îmi jôcă ungurește
 Pe toți cari au fost la Pește
 Eac'așa, târîți de lanț
 Cu renegații de braț
 Prin cel têrg al vitelor
 Făcându'si nasul topor.
 P'aceștia'i cunoști tu bine
 Nu ți 'i-oi spune pe nume,
 Adună-mi'i tu sub ciur
 Și mi'i jôcă împrejur
 Până ce vor chiar uita
 C'au fost în têrg la Pesta.
 Mi'i jôcă, Mărcuț, mi'i jôcă
 Și pe nume mi'i provôcă
 Și Ți: voi vis bănățeni
 Ori vis jidovi ungureni?
 Vis voi ómeni cu tocmeală
 Și paueri cu socoteală
 De vă lăsați înhâmați
 Și de jidani trași în laț?
 Cum goghe ați și gândit

Se mâncați voi dintr'un blid
 Baș cu jidanii rîioși
 Cu renegați puturoși?!
 Amin s'erăcuță lume
 De voiu spune eu pe nume
 Cine vis și ce-ați cotate
 De v'ați dus voi din Bănat
 Baș în Budapalestină
 Ca cătalușii la stână,
 Spuneți voi: ori nu'istina?
 Voi pa ueri și bocotani
 Chinezi, jurați, epitropi
 Cu câți-va dascăli plouați
 Și cu notari renegați
 V'ați luat ca coldanii
 Unde v'au dus jidanii
 Fie-vă cinste la nas
 Că de rîs ați mai rămas,
 Se umblați calea mînzului
 De-alungul Bănatului,
 Cum ați umblat mai nainte
 În Pesta'n tîrgul de vite!
 Marcule umblând Bănatul
 De-a lungul și de-a latul,
 Înainte de-a pleca
 Spre Ardeal spre țara ta,
 Mergi și la Rachitova
 Colo lâng' Oravița,
 Și-acolo vei întreba
 Despre popa Toma Stan
 Care'i viță de țigan

De-a lui Stanciu familie
 Meșter în căldărărie;
 El mergînd la praznice
 Deșartă păharele
 Șapoi ia căldările
 Și le bate fundurile,
 Și spune că se glumește
 Dîcînd: că le ,harameste'.
 Cu-astfel de glume pocite
 Dela Stanciu moștenite
 Face haz la poporeni
 Și rîs la parochieni.
 Pe acest popă vestit
 Ia'l tu Marcule de flit
 Și mi'l jîcă dina da
 Și'l învață pravila,
 Ca se nu facă rușine
 Tagmei de carea se ține;
 Ear' de nu te v'asculta
 Du'l la iaz în Lișava,*)
 Și'l prinde de subsuori
 Și'l afundă de trei ori
 Botezându-l țigăneșce
 C'asa 'i-se potrivește.
 În Bănat de'i putea sta
 Abate-te și'n Crâjma
 La popa Jucos Andrei
 Care de ducut ce'i
 Face valuri
 De scandaluri
 Și tot mai mîncă prescuri,

*) Un rîu ce curge pe teritoriul comunei Rachitova.

Mâncare-ar foc și vreascuri.
 El în decursul slujbii
 În mijlocul bisericii
 Batjocorește ómenii,
 Cât nu'i mod și putință
 Se mai susle'n cădelniță.

Pe pristol ține țigări
 Cu ochii'i după muieri,
 Glava'i e plină de spir
 Încât ómenii se mir
 Cum goghe nu nebunește
 De mult spir ce spiruește?!
 Spiruit cum se cuvine
 Uite ce căzanii ține:
 Mult iubitul meu norod,
 Știți că domnul protopop
 Fù la noi, eu l'am cinstit
 După cum s'a duculit
 Cu vin, pâne și cu pui
 Pe conta clirosului,
 Deci din bani bisericești
 Cade-se se'mi răsplătești
 Tu norod ce-am cheltuit
 Când pe prota l'am primit.)*

Ear' când îi la cununii
 Cere chiar ca țiganii:
 Se'mi dai carne și găină
 Și colac, cârnați, slănină...
 Ear' la lăsatul de carne

A scos ca cobelcii córne,
 Și'n biserică sbiera
 De păreții resuna
 Icónele tremura,
 Crâsnicul cruce'și făcea
 Și evlavios dicea:
 Sërăcuț de capul nost,
 Uite la popa că'i prost,
 O nărođit sëracul
 De 'i s'a schimbat glasul.
 La uest popă Marcule
 Iartă'i tu păcatele
 Ștergându'l cu labele
 Pe unde'i es vorbele.
 De'i vedea că s'a'ndrepta
 Poți se'i perii și barba,
 De nu — briciu și fórfeca
 Bată-mi'l pãrdalnica!
 Din Bãnat se vîi la Pata
 Ști tu Mărcuț lângă Turda,
 Dar' se nu spui popii Rus
 Că ești orientalus,
 Că te botează de frică
 În legea cea catolică,
 Avënd el ficsa ideă
 Că bărbat ca și femeia
 N'are drept de esistință
 Dacă nu'i de-o credință
 Cu vestitul Lojola
 Cu Șmigelski și Bunea,

*) Nu ve mirareși tare, că'i așa în satul popii Jucos, că și în diecesa lui Szabó mulți preoți pun în conta bisericii prânđul dat protopopului, și adesea pentru o papă de 3 óuș scot dela curator 2—3 fl.

Și cu Rus dela Pata
 Și cu alți proști de pânza sa,
 Ca și cum p'acest pământ
 Din dumnezeesc cuvânt
 Catolici au răsărit
 Și Adam fost'a iesuit,
 Ear' Traian străbunul nost
 Dominicaner a fost?!
 Pe acest popă zelos
 Jocă'l Marcule frumos
 Și'i descântă: popă Rus,
 Spusuț'am și ț'am tot spus
 Se prinđi odată și minte
 Se nu-mbli după copite
 De cai morți, dar' tu n'asculti
 Au dóră te ț'i de surđi?
 Veđi mai bine de vorbește
 Cu preuteasa românește!
 Nu vorbi în limbi streine:
 C'aceea nu se cuvine
 Unu'i popă, cât de cât
 De nu'i tocma amărît
 Și de renegați plătit!
 Și'i mai đi Mărcuțule:
 Uite'ncóce Rusule,
 Tu ca Rus poți fi și drac
 Dar' „catolic“ până'i hac!
 Rușii toți is ortodocși
 Id est: și tu ești de-ai noști,
 Ori de nu — atunci îți đic
 Că nu ești Rus nici un pic;
 În cas când ești catolic,
 Ești ciangău, póte arman
 Ori posibil chiar țigan,
 Dar' Rus nu, în veci — șohan!
 Deci nu boteza cu forța
 Că legea nu'i chiar ulcea
 S'o schimbi când numai vei vré
 Legea'i ca preutésa
 Una ai — dar' două ba!
 De ț'i trăește, ești cu ea,
 De-o perđi n'o mai poți avea!
 Altcum popi ca cel din Pata
 În Ardeal poți mulți afla
 Și uniți și neuniți
 Cari se cred prea fericiți,
 Când știu creștinii învrăjbiți
 Și în tabere împărțiți
 Bată'i patruđeci de sfinți
 Că încă đic că's părinți!

Urzică Scandalografescu.

Feciorul popii din Voila a rupt ghiata deputaților muți de origine română din dieta țării!

Până când ceialalți debarderii românești în deplora-mentul din Budapalestina consecuent își țin gura, feciorul popii din Voila a ținut mai dăunădi o cuvântare.

Cuvântarea ținută se potrivește mai bine în rama programului românesc din 1881, decât feciorul popii din Voila în rama parlamentului din Budapalestina.

De aceea eu înțeleg pe feciorul popii din Voila, că nu 'și-a arătat arama, și nu 'și-a tradat motivul pentru care în vârful căciulii pasivității, poartă în dieta țării musca activității. Nu e consult, ca omul politic se achețe de limba clopotului toate prostiile, ce le face!

Așa până la altă ocasiune, când feciorul popii din Voila, după propria sa asigurare, își va arăta arama, și eu me mulțănesc cu constatarea făcută de deputatul Miklos Gyula, că feciorul popii din Voila e tot așa un talmiromân precum e un talmimaghiar.

Destul atâta, feciorul popii din Voila a arătat că-i fecior de popă. El 'și-a ridicat contra căsătorii civile glasul celui ce strigă în pustie, într'o formă, care chiar și în deploramentul din Budapalestina îi face lui mai mare onóre, decât ori-care toast ținut de membrii vagabunđi ai partidului nostru național la banchetele din București, ne póte face causei naționale serviții.

Ce e drept, argumentele, cu care feciorul popii din Voila în cuvântarea sa a luptat contra căsătorii civile, pe mine nu me mulțănesc. Eu deși nu's popă, unde'i vorba de interesele nóstre naționale, am șapte rânze, și și o păreche de desagi largi și afunđi ca ai popii din Flămânda.

Ce se teme feciorul popii din Voila de consolidarea statului maghiar prin căsătoria civilă? — Căsătoria civilă nu e în stare a forma în vieța casnică între două persóne unitate, și prin urmare nici unitate de stat nu póte produce. Ași voi eu se véd pe un fiu d'ai lui Arpad căsătorit c'o ovreică după forma căsătorii civile, ce face cu nevastă-sa care Sâmbăta nu lucră, ear' el e avizat a isprăvi Sâmbăta un lucru, pe care nu'l póte amâna pe Duminecă, când lui nu'i concede legea a lucra? — Fiiul lui Arpad va face, ce toți bărbații fac cu femeile renitente, își va bate muerea!

Ca și la lucru tot așa'și va bate fiul lui Arpad pe nevastă-sa la mâncare.

Fiiul lui Arpad, ce e drept, mănâncă ficatul gras de gâscă semitică, dar' p'o ovreică numai cu bătaia o poți sili se mănânce carne de porc indogerman. Așa unitatea casnică între un maghiar și o ovreică, legați de olaltă prin căsătoria civilă, va consta din o bătae permanentă. Apoi când maghiarii cu ovreii meren se vor bate între sine, noi românii numai câștiga putem!

Un sfat ași da eu feciorului popii din Voila, se se ferească de cursa căsătorii civile c'o ovreică, pentru că românii, care nu țin la programul națiunii lor, sunt tot așa de păcătoși, ca și cei ce nu țin posturile, pe care's botezați. Aceștia se dedau ușor a mânca coșer!

Ce are a face, întreb eu pe feciorul popii din Voila, liberalismul lui Vekerle cu biblioteca lui Kossuth, în care, după cum se afirmă, se află și o gramatică românească, și „Leonat din Longobarda care se hrănia cu barda“ tipărit cu litere cirile în tipografia lui Closius? Atâta totuși trebuie se prevadă și feciorul popii din Voila, că Vekerle cu talmoliberalismul lui, ca mâne va se móră, ca odinióră calul țiganului cu otava'n gură!

Nici chiar cel mai puternic argument din vorbirea feciorului popii din Voila, și adevă, că căsătoria civilă e o instituțiune menită a face din 3500 popi românești colduși, pe mine nu me mulțămeste, pentru că cei 3500 popi românești, în relațiune cu ceialalți popi din Ungaria, așa și așa's colduși, și întroducerea căsătorii civile singur la poțențarea culdușii mai pôte servi.

De aceea, eu, dela feciorul popii din Voila, care a avut atâtea motive a se îngrijî de viitoriul tată-s'o și al celorlalți 3499 colduși reverendați, am așteptat se facă lui Vekerle concurință în liberalism, se primească în princip proiectul de lege pentru întroducerea căsătorii civile, din motive de oportunitate însă, se propună primirea următorului paragraf în acea lege:

§. 13. Tóte căsătoriile civile se încheie eschisiv cu intervențiunea preoților.

Nu știu în fine pentru care motive ceialalți deputați de origine română atât în trecut, cât și în decursul desbaterii asupra proiectului de lege privitoriu la căsătoria civilă, au

tăcut în dietă ca filosofii în cucuruz. Pe deputatul lui Pituk Béla, și totodată candidatul scaunului episcopesc devenind vacant din Lugos, Silviu Rezey, chiar se știu că me stric cu colegii dela Unirea din Blaj trebuie totuși se'l iau în apărare.

Eu nu pretind dela depravatul Silviu Rezey, precum Unirea din Blaj o face, se'și achețe revereanda de cuiu, eu me mulțămesc dacă el se acată de cuiu!

Se me ierte însă Unirea din Blaj se'i spun, că Silviu Rezey e celibe. Ca atare el, ca toți ceialați celibi, în secolul al 19-lea, polecrit secolul luminilor, încă a făcut progres, și e cu mult mai prost.

Nu se putea deci pretinde, ca Silviu Rezey se'și ridice cuvântul în chestiunea căsătorii civile.

Pentru căsătoria civilă, Silviu Rezey nu putea vorbi, pentru-că el, ceea ce e cu greu a crede, se consideră de român, și nu toți românii s'țigani, care jocă hora lui Isaia tântuește în jurul ori-cărei tufe fără popă, ear' căsătoria civilă, din punct de vedere dogmatic, e un concubinat.

Contra căsătorii civile, Silviu Rezey nu putea vorbi, pentru motivul, că aceasta din punct de vedere dogmatic un concubinat fiind, ușor s'ar fi putut întâmpla, ca un deputat ôre-care se'i facă observarea, că luptă contra intereselor tagmei, de care se ține!

Dar' altcum, și din punct de vedere principial, mocanului nu'i iertat a vorbi despre safran, și celibelui despre căsătorie.

Iată pentru ce nu:

Dacă spre exemplu, Dumnețeu la facerea lumii s'ar fi greșit, și'n locul lui Adam ar fi făcut pe Silviu Rezey de primul om, ôre ce s'ar fi întâmplat? S'ar fi întâmplat aceea, că strămôșa Eva ar fi rămas fată bătrână, și oameni n'ar fi pe lume, sau toți câți sunt ar fi bitóngi!

Stan Pătitul.

În copilăria mea, Românilor nu le era iertat se cerceze școli streine. Români n'aveau școli proprii, și pe unde aveau le lipsiau dascălii, ear' având școlă și dascăli, nu învățau nimica, pentru că dascălii lor n'aveau de unde ști ce se învețe pe alții.

La noi în sat în copilăria mea era dascăl, adecă un om, pe care sătenii îl numiau dascăl pentru motivul, că el ținea cu copiii din sat în casa sa școlă.

Tatămio, om regulat cum era, iarna, în tóte diminețile îmi punea un lemn subțuóră, și me trimetea la școlă.

Eu neavând alt lucru plecam cu lemnul subțuóră la școlă, și întrând în odaia, în care dascălul cu toți ai săi locuia, dam bună dimineța, puneam lemnul după cuptoriu, și așteptam se me întrebe cineva pentru ce am mers la școlă.

Tot așa făceau și alți copii din sat.

Dascălul de regulă nu era acasă, și dascălița de regulă ne da afară din odaie până ce dascălul va veni.

Dați afară din odaie, noi aruncam cu zăpadă unul înraltul, și când nu era zăpadă făceam alte prostii până ne apuca sómea, apoi ne căram cătră casă.

Dacă din întâmplare dascălul venia acasă, până când noi ne aflam prin curte, prin șură ori prin grădină, ne băga pe toți în odaie, ne bătea de-aréndul și, când era gata, ne da drumul cătră casă.

Eu îmi aduc aminte, că în trei ierni dup'olaltă în tóte ȓilele am dus subțuóră câte un lemn la școlă, am mâncat nenumérate bătăi, și din tot studiul m'am ales cu ocinașile, sau cu tatánostru.

Între alți învățacei, cerceta și feciorul crâșnicului dela noi, cu numele Zevedeiu, școlă. Acesta în trei ierni din tot tatánostru nu știa mai mult decât „pânea cea de tóte ȓilele dăne-o nouă a ȓi.” Bietul Zevedeiu, care acasă mânca mereu mămăligă, bucuros ar fi voit se mai mănânce și pâne.

„Mě măgarule! ȓicea dascălul cătră Zevedeiu — vițelul ala mai curénd învață tatánostru decât tine.” — Dascălul avea adecă în odaie de regulă și câte un vițel, care asculta prelegerile dimpreună cu noi.

Ce s'a ales din vițelul dascălului, nu știu, pentru că pe atunci nu se învăța ungurește, din Zevedeiu însă a ieșit un bou, ca care în tótă țeara n'ai fi aflat.

Zevedeiu de prost ce era nu putea sta în picioare, și cu vorba, ce scotea din gură, puteai pustii totă înțelepciunea din lume. Ear' dacă adevăr vorbește proverbiul „prostul are noroc“, atunci cu prostia lui Zevedeiu te-ai fi putut face milionariu.

Lucru curios însă, cu prostia lui Zevedeiu nici norocul nu sta de vorbă. De ori ce se apuca Zevedeiu rămânea buzat. Dela móră se întorcea fără făină acasă. La târguri vindea ieftin și cumpăra scump. Cumpăra un bou la târg, când ajungea acasă se pomenea cu vacă. Pleca la secere, când ajungea la loc se pomenea, că în loc de secere a luat sapa cu el etc.

Tot ce întreprindea Zevedeiu 'i se sfetea de a întórsele, așa încât tată-so într'o ȃi 'i-a ȃis: Dragul tatii, tu, când vei voi se te însori, va trebui se începi proces divorȃial ca s'ȃi capeȃi o nevastă!

Odată Zevedeiu târguia la un cal de furat. Calul îi plăcea, preȃul era mic, dar' el totuși încerca se cobóre și mai jos preȃul calului. Într'aceea hoȃul, vȃdȃnd pe proprietariul calului cȃutȃnd cu doi gendarmi la spate după calul furat prin târg, a ȃis cȃtră Zevedeiu: Frate fi bun ține niȃel calul, cȃ deloc viu, apoi facem târg!

Zevedeiu în nevinovȃția lui prinde calul de cȃpȃstru și'l ține. Hoȃul se depȃrteazȃ. Proprietariul calului cȃutȃnd dȃ de cal, și strigȃ cȃtră gendarmi: Esta'i hoȃul, prindeȃi'l!

Gendarmii prind pe Zevedeiu, îl duc la judecȃtorie, judecȃtoria îl dejudecȃ, și el fȃrȃ vinȃ zace un an în temniȃ!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

BCU Cluj / Centrul de Cercetare și Bibliotecă Cluj

Țiganiis în Ungaria cel mai liberal popor. Ei din vremile lui Arpad până ađi au trăit în căsătoria civilă, și s'au cununat la umbra cortului fără popă!

* * *

Hărnicia omului slab la mâncare se arată!

* * *

Poesia „Mihaiu Viteazul”, pentru care Nebuna a suferit o pedeapsă de câteva sute floreni, și lui Andreiu Balteș i s'a dat ocasiunea a se exercita 4 luni pe spese publice în martirism, în formă și în fond nu plătește o pițulă, ear' gazetele, care cu atare surogat spiritual își umplu colónele, și se mai și fălesc, că pătimesc pentru națiune, nu fac o ceapă degerată!

* * *

Ovreeii din Budapalestina au subscris numai dijma pentru monumentul lui Ludovic Kossuth din ceea ce, în ziua înmormântării marelui patriot, au câștigat!

* * *

Eu, cu Gligor Moldovan, ori cât de greșită fie direcțiunea lui în politica națională română, și la dracul me duc, dacă's sigur că me întorc fără de el înapoi!

* * *

Firma „Gouido von Nemengedem et Kapocsányi“ din pieța lui Dummerkerlvonfogarasch, crede, că cu proiectele sale privitoare la rezolvarea chestiunii naționalităților din Ungaria, și țeara lui Radu-Negru-Vodă, va face asemenea geșeft, ca și țigantul cu pelea de lup în par!

* * *

Cu vreme, cei-ce au introdus la noi negoțul cu martiri naționali o se facă un obraz ca și ovreiu, care negustorind odinioară cu pești proșpeți, după ore care timp, de putere, n'a mai fost în stare a sta lângă propria s'a marfă!

* * *

Pentru bărbatul slab o nevastă orbă e capital, și interesele, pe care acest capital le aduce cerșind, ușor le pôte pune în cârcimă spre mai departea fructificare!

* * *

Cu bani ori-ce prost pôte trăi cum îi place, a trăi însă fără bani, și totuși a cheltui bani, asta'i o măestrie!

* * *

Nu îmbrăca pe cerșitorul sdrențos în haine bune, că'i nimicești viitoriul!

Sfatul celui pățit.

— Ei, cum îți place însurat Gligore?

— Nespuse bine, de dragoste îmi vine se'mi mănânc nevêsta!

— Mânc'o mă acum, că mai târziu îți va părea rău, că n'ai mâncat'o!

Cerșitoriul flămând.

Cerșitoriul: Miluește-mă cu ceva, Domnule părinte, că mor de fâme!

Preotul: Pentru ce nu mergi tu dragul meu la lucru, se'ți agonisești hrana?!

Cerșitoriul: Dacă lucru, Domnule părinte, mi fâme mai tare!

Vechiului abonent în V.: De astădată nu s'a putut.

Mai multor corespondenți: Numai dela abonenții mei primesc corespondințe spre a le îmbrăca în haine humoristice și satirice.

Spre orientarea abonenților ordinari.

Începând cu încassarea îndatinată a abonamentului prin ramburză, rugăm pe toți acei P. T. Domni, cărora ramburza din orice cauze nu li se pôte amanua, ori n'o pot elibera, se ne trimită ulterior pre lângă abonamentul de 3 fl. taxa ramburzei de 11 cr.

Administrațiunea Calicului.